

AŞK ÖLDÜRMEZ İNSAN ÖLDÜRÜR

Ahmet Ümit'in **Yapı Kredi Yayınları**'na geçtikten sonra okurlarına sürprizi 'Aşkımız Eski Bir Roman', Başkomiser Nevzat'ı ve zarafetini özleyen herkes için raflardaki yerini aldı

Sinem DÖNMEZ/ snmdnmz@gmail.com

Polisiye roman okurlarının iyi bildiği bir his vardır. Birkaç sayfa okumak için başlarsınız, sabaha doğru katilin kim olduğunu bilmekten memnun fakat uykusuz bir şekilde biter bu macera. Çocukken ilk okuma hevesimi Agatha Christie romanlarıyla kazandığımdan 'keşke yavaş okusaydım' pişmanlığını bilir ve severim. "Aşkımız Eski Bir Roman" beni o çocukluk hevesime götürdü.

Ahmet Ümit'in Küçük İskender'e ithaf ettiği kitabında üç Başkomiser Nevzat hikayesiyle baş başayız.

Üç öykü bir arada

"Aşkımız Eski Bir Roman"a adını veren başlangıç öyküsü, ilk eşinin adı Feride, ikinci eşinin adı Bihter olan Edip Bey'in Pera Palas'taki Agatha Christie'nin odasında bulunmasıyla başlayan bir macera. Bu öyküde, Başkomiser Nevzat'ın tüm meziyetlerinin yanı sıra, iyi bir edebiyat okuru olduğunu da fısıldıyor bize yaratıcısı. İkinci öykü Overlokçu Kız, içinde sadece sınıfsal adaletsizliği değil, töreyi, kan davalarını da katan, katilin kim olduğundansa, kadın cinayetlerinin tek nedenlerini düşündüren cinsten. Ve üç öyküden kişisel favorim olan "Sergey Nikolayeviç Jerkovski'ye Ne Oldu?" Her şeyiyle dört dörtlük bu son öykü, bir Rus doktorun kaybolmasının içine kiskançlık cinayetlerini, mafyayı, hafiften güldüren

BİR CÜMLE

"Onlar düşünmez Başkomiserim, onlar çıkarlarına bakarlar."

memleket siyasetini katan, enfes bir öykü. Bilerek tekrarladığı "Siz de erkeksiniz, zaaflarımızı bilirsiniz" minvalindeki diyaloglarıyla gönlümüzü bir kez daha kazanan Ahmet Ümit'e memleketin en çok okunan yazarlarından biri olduğundan, küçük bir eleştirim var. Yarattığı karakterlerin kumaşlarına uygun olsalar bile, Evgenia'nın kadınların cinselliğinin yerine şefkati koyduğuna dair söyledikleri ve "seni adam gibi adam olduğun için seviyorum" diyalogları, tam da bu meselelerin gündelik yaşama indirgenmesi gereken zamanda keşke olmasaydı.

Kendisini severek okuyan bir kadın olarak, bu kalıp söylemleri **kitapta** kötü niyetle olmasa da tekrarlamasının gözüme battığını ekleyerek uzun sitemimi burada bitireyim.

İrkçılığı yüzümüze vuruyor

Evgenia ve Başkomiser Nevzat'ın evlat edindikleri Suriyeli Azez'i çok önemli buluyorum. "Kırlangıç Çığlığı" romanında da Suriyeli göçmenlerin yaşadıklarını, onlara yönelik ırkçılığın kalın kalın altını çizmişti, burada yine Azez'in üzerinden müthiş bir ders veriyor yazar. Ayrımcılığın, söylenmeyen ırkçılığı yüzümüze çarpıyor. Kitabı bitirdikten sonra neden Başkomiser Nevzat gibi bir adamın hikayesi senaryolaştırılmıyor ki diye düşünürken bu sırada okuduğum bir habere göre böyle bir ihtimal varmış, içim rahatladı.